

- uk-and-allies-expose-russian-attacks-on-coronavirus-vaccine-development – Назва з екрана. – Дата публікації: 16.07.2020. – Дата звернення: 16.02.2021.
5. Обачність. Пильність. Захист. Ввічливість. Сміливість: посібник із цифрового громадянства та безпеки. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://nus.org.ua/wp-content/uploads/2018/08/PRESS.pdf> – Назва з екрана.
6. Lena Korot, IBM alerte sur les cybermenaces pesant sur le transport des vaccins contre le Covid-19. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.usine-digitale.fr/article/ibm-alerte-sur-les-cybermenaces-pesant-sur-le-transport-des-vaccins-contre-le-covid-19.N1036244> – Назва з екрана. – Дата публікації: 03.09.2020. – Дата звернення: 16.02.2021.

Ключові слова: інформаційна війна, інформаційно-технічна війна, фішинг, інформаційна зброя, кібервійна.

Ключевые слова: информационная война, информационно-техническая война, информационное оружие, фишинг, кибервойна.

Key words: information warfare, information and technical warfare, phishing, information weapons, cyberwar.

ФІЛІНА АЛІНА ЮРІЇВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри політичних теорій*

СОЦІАЛЬНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК МОДЕЛЬ ВІДНОСИН ДЕРЖАВИ ТА ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Соціальне партнерство є необхідною умовою розвитку громадянського суспільства як сукупності незалежних, рівноправних громадян, які взаємодіють, спілкуються, добровільно самоорганізуються на підставі спільних приватних інтересів у громади і об'єднання та захищені необхідними законами від прямого втручання і обмежень з боку держави. На думку дослідників, ключовим аспектом соціального партнерства в широкому сенсі є відносини громадянського суспільства із державою.

Модельний закон про соціальне партнерство, прийнятий на 27 пленарному засіданні Міжпарламентської асамблеї держав-учасників СНД визначає соціальне партнерство як взаємодію органів державної влади, об'єднань роботодавців і профспілок у визначенні і впровадженні в життя узгодженої соціально – економічної політики, політики в галузі трудових відносин, а також двосторонні відносини між роботодавцями і профспілками, спрямовані на забезпечення узгодження їх інтересів в порядку, що визначається законодавством [4].

Інститут соціального партнерства складається із сукупності соціальних суб'єктів. Традиційно до суб'єктів соціального партнерства відносять найманих працівників, роботодавців і державу. Їх функції як

соціальних партнерів виконують, як правило, представницькі органи: профспілки, об'єднання роботодавців, органи державного управління та місцевого самоврядування. Діяльність кожного із суб'єктів партнерства має певні особливості, які впливають на виконання функцій партнерства і їх роль у цьому процесі.

Аналіз наукових праць дозволяє у визначенні специфіки соціального партнерства виокремити три аспекти, розглядаючи його як специфічний тип суспільних відносин, притаманних цивілізованому суспільству з ринковою економікою, як ідеологію такого суспільства і як метод цивілізованого вирішення соціально-виробничих конфліктів, що містить у собі механізм досягнення соціальної стабільності [2; 4].

Соціальне партнерство як метод цивілізованого вирішення конфліктів здійснюється, як правило, у сфері виробничих відносин і характеризує взаємодію роботодавців, найманих працівників і органів державної влади та місцевого самоврядування з метою обговорення, вироблення і прийняття рішень із соціально-виробничих і пов'язаних із ними економічних питань, запобігання конфліктам та забезпечення соціальної згоди. У даному контексті соціальне партнерство виступає як особливий тип соціально-виробничих відносин, що притаманний ринковій економіці, який забезпечує на основі співробітництва найманих працівників і роботодавців оптимальний баланс і реалізацію їхніх інтересів. Таке співробітництво отримало назву трипартизму.

На думку дослідників, соціальне партнерство як трипартийний інститут виконує такі завдання:

- визначення задовільного для всіх сторін партнерства рівня оплати праці;
- встановлення оптимальної системи оподаткування;
- створення гідних людини умов праці;
- забезпечення сприятливого соціального клімату для виробничої діяльності людини, у якому б вона могла реалізувати себе [4].

Модернізація системи соціального партнерства в Україні має включати пошук шляхів переорієнтації взаємовідносин із вузькокорпоративних у відкрите партнерство (по формату учасників, підконтрольність суспільству, гласність, дієвість зворотних зв'язків з громадськістю тощо). На думку дослідників, розвиток інституційних основ соціального партнерства в економіці, що трансформується повинно відображати її специфіку і логіко-історичні трансформації відносин соціального партнерства і відбуватися за двома напрямками: розвиток трипартизму і розвиток вільного асоціювання, що дозволить сформувати систему соціального партнерства, яка б була адекватною соціальній ринковій економіці.

Таким чином, соціальне партнерство виступає важливим механізмом взаємодії громадянського суспільства та влади. Система соціального партнерства в Україні є недосконалою і потребує проведення ряду заходів, серед яких: залучення до системи партнерських відносин соціальних груп, які в даний час в неї не включені; реформування чинної нормативно-правової бази з питань соціального партнерства

й соціально-трудових відносин, з метою приведення їх у відповідність із нормами міжнародного права; проведення додаткових заходів з боку держави, щодо мотивації роботодавців до участі в соціальному діалозі; проведення заходів по підвищенню поінформованості широких мас суспільства про соціальне партнерство тощо.

Список використаної літератури:

1. Постанова Кабінету Міністрів України «Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-2010-p#Text>
2. Указ Президента України «Про Стратегію державної політики сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні та першочергові заходи щодо її реалізації». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/212/2012>
3. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://www.kmu.gov.ua/kmu/docs/EA/00_UkraineEU_Association_Agreement_\(body\).pdf](http://www.kmu.gov.ua/kmu/docs/EA/00_UkraineEU_Association_Agreement_(body).pdf)
4. Влада і суспільство: діалог через громадські ради : монографія / Шайгородський Ю. Ж., Андрійчук Т. С., Дідух А. Я. та ін.; за заг. ред. Шайгородського Ю. Ж. – К., 2011. – 148 с.

Ключові слова: соціальне партнерство, громадянське суспільство, соціальні партнери, держава, державна політика, трудові відносини, трипартизм.

Ключевые слова: социальное партнерство, гражданское общество, социальные партнеры, государство, государственная политика, трудовые отношения, трипартизм.

Key words: social partnership, civil society, social partners, the State, State policy, labor relations, tripartism.